

имъ въ държавата. Князь Паганъ, придруженъ отъ свитата си, се срѣщналъ съ византийския императоръ Константинъ Копронимъ. Телецъ билъ убитъ заедно съ близкитѣ си боляри, които не само били негови привърженици, но още влизали въ неговата владѣтелска стража и свита. Князь Борисъ придруженъ отъ много голѣми и малки боляри воювалъ противъ сръбскитѣ племена. Царь Михаилъ III сжщо, заобиколенъ отъ много боляри, воювалъ противъ сръбския кралъ Стефанъ Дечански²⁰⁷.

Владѣтелски съвѣтници. Великитѣ боляри имали достѣпъ до българскитѣ владѣтели и били тѣхни съвѣтници. Животописецътъ на св. Димитра Солунски говори, че македонскитѣ словѣнски владѣтели се съвѣтвали съ велможитѣ си върху начина за прѣвзимането обсадения отъ тѣхъ градъ Солунъ²⁰⁸. Българскиятъ велможа Теодоръ билъ близъкъ приятель и съвѣтникъ на царь Симеона. Папа Иоанъ III, когато дѣйствувалъ да постави подъ своето духовно вѣдомство и българската църква, се обръщалъ къмъ съвѣтниците на князь Бориса²⁰⁹. Кедринъ говори, че кавканъ Дометианъ билъ съвѣтникъ на царь Гаврила²¹⁰. Шестътъ велики боляри, за които споменува Константинъ Порфирогенитъ, нѣма съмнѣние, били сжщо владѣтелски съвѣтници. Видниятъ боляринъ Георги Тертерий, прѣди да бже избранъ за царь, билъ най-близкиятъ съвѣтникъ на царь Иванъ Асѣнъ III²¹¹.

Членове на болярскитѣ събрания. Боляритѣ взимали живо участие въ управлението на българската държава

²⁰⁷ Гласник, 2 од. VII, 279.

²⁰⁸ Tougaard A. De l'histoire profane, 190.

²⁰⁹ Дриновъ М. С. Южн. Слав. и Виз. въ X. в. 83.

²¹⁰ Cedr. II, 426.

²¹¹ Pachym I, 449.